

[Statsministeren.]

at benægte, at vi havde denne frygt. Jeg vil føje til, at denne frygt deltes af folk i alle politiske lejre, den deltes af økonomer af vidt forskellig opfattelse, den blev tolket i denne sal af repræsentanter for næsten alle politiske partier, men — og det er afgørende — vi er aldrig gået ud fra som noget hundrede procent sikkert, at denne nedgangskonjunktur ville komme, og vi har heller aldrig ensidigt disponeret ud fra en sådan forudsætning.

Det er også forkert at søge at fremstille det, som om valutaen er brugt af regeringen til skadelige formål. Jeg ved godt, at vor fremstillings objektivitet bestrides, men jeg vil gerne — med formandens tilladelse — have lov at citere, hvad f. eks. et blad som dagbladet „Børsen“ mener om valutaudviklingen. Ingen vil beskyldte dette blad for at være særlig regeringsvenligt. Det hedder i „Børsen“:

„Valutamisøren er alvorlig nok, men dog måske knap så mistrøstig, som den sine steder fremstilles. Vurderingen af valutastillingen kan ikke knyttes til et eller andet magisk tal. Det behøver ikke i sig selv at være noget ufordelagtigt, at valutabeholdningen er gået tilbage. Det afgørende er, hvad pengene er brugt til. I den henseende er der forskellige formildende omstændigheder at være opmærksom på. Her skal blot peges på, at der er foregået en ekstraordinær stor import af korn og foderstoffer, og at den er sket til priser, som ligger under den seneste tids prisniveau på verdensmarkedet. Der er ikke noget, der tyder på, at afsætningsvanskeligheder for de forædlede landbrugsprodukter vil gøre det urentabelt at udnytte den skete import af råvarer. Det vil derfor sikkert vise sig at være en fornuftig investering, der her er foretaget på bekostning af valuta-reserven.“

Så vidt „Børsen“; og denne nøgterne vurdering lyder jo en del anderledes end meget af den ensidige agitation, vi har hørt.

Jeg minder om, at den samlede indførsel af korn og foderstoffer for de første 8 måneder af indeværende år har været ca. 310 mill. kr. større end korn- og foderstofimporten i samme periode i fjor. Det er ganske klart, således som „Børsen“ også påviser det, at en væsentlig del af merforbruget af valuta er gået til korn og foderstoffer, samt at årsagen til det store forbrug af korn og foderstoffer, hvadenten man peger på voksende besætninger, den dårlige høst eller forsinkelsen af høsten i år, beror på faktorer, som har deres årsag enten i landbrugserhvervets formentlig og forhåbentlig fornuftige dispositioner eller i vind og vejr. Den, som tillægger regeringen skylden for noget af dette, er det mig ikke muligt at tage alvorligt.

Når alle disse økonomiske faktorer, som jeg har gennemgået, vurderes nøgternt, sagligt og objektivt og uden partipolitisk spekulation og ophidselse, tror jeg, man må indrømme, at det er svært at se, at den nuværende regering skulle have væsentlig større medansvar for det, der er sket, end de partier, der for blot 11 måneder siden havde regeringsmagten, eller de partier, der har medvirket til de beslutninger, der er truffet her i folketinget. De træk i den økonomiske udvikling, som vi her beskæftiger os med, er forløbet i ganske de samme baner siden slutningen af 1953 uanset det regeringsskifte, der er sket.

Men har vi da alligevel ikke været for optimistiske? Jo, vi har været optimistiske, men vi har oprigtigt talt her været helt på linie med mange andre, og der er grund til netop i anledning af det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale at minde om, hvad det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde her i salen den 10. marts i år. Han sagde, at han

„er enig med regeringens årsoversigt i, at året 1954 næppe vil bringe nogen forværring i vor økonomiske stilling.“

Udtalelsen er iøvrigt ganske uretfærdig mod regeringens økonomiske årsoversigt, som tværtimod netop forudså en valuta-